

Tuonelan tuvilla

Korpiklaani

Olpa nuori Joukahainen, laiha poika lappalainen.
Piti viikosta vihoa, ylen kauaista kaetta

Laativi tulisen jousen, jalon kaaren kaunistavi:
kaaren rauasta rakenti, vaskesta selän valavi;

"Karkaeli nuoliansa.
Sai vasamat valmihiksi ja jousen jänniteltäväksi"

Sie ampuisitko nyt Väinämöisen ja kaataisitko kalevalaisen,
tuo ilo ilmalla katoisi ja laulu maalta lankeaisi.
On ilo ilmalla jo parempi ja laulu maalla laatusampi,
kuin onpi Manalan mailla, noilla, tuolla Tuonelan tuvilla.
Tuonelan tuvilla.

Viikon vuotti Väinämöistä, valvoen vajojen päissä,
kuunnellen kujan perällä, vahtaellen vainiolla,
jou'utti tulisen jousen, koppoi kaaren kauneimman
pään varalle Väinämöisen, surmaksi suvantolaisen.

Siitä vanha Väinämöinen suistuvi sulahan,
selästä sinisen hirven.